

Hódmezővásárhely, 2013. június 29. – **Szabó Iván szobrászművész születésének centenáriuma alkalmából nyílik emlékkiállítás hétfőn a hódmezővásárhelyi Tornyai-múzeumban.**

Az idén hatvanadik évébe lép Magyarország legrégebbi múltra visszatekintő és egyik legjelentősebb kortárs művészeti kiállítása, a Vásárhelyi Őszi Tárlat. Az október első vasárnapján megnyíló művészeti seregszemle előfutáraként kamarakiállítással tisztelegnek Hódmezővásárhelyen, a Tornyai János Múzeumban az 1998-ban elhunyt Szabó Iván szobrászművész munkássága és életútja előtt, aki a tárlatok egyik "alapító atyjaként" elévülhetetlen érdemeket szerzett a vásárhelyi képzőművészeti élet megújításában.

Nagy Imre múzeumigazgató elmondta, hogy Szabó Iván művészetét a summázó egyszerűség jellemzi. A kiállítás anyagának összeállításakor a plasztikai munkákra koncentráltak. A tárlaton látható tucatnyi alkotás között vannak nagyméretű fa művek, amelyeken az anyag puhaságából adódó kialakítás érződik. Az érdeklődők által megcsodálható táncoló darvakat, illetve kakast ábrázoló kerámiákon Szabó Iván grafikus tehetsége jelenik meg: karcolt rajzú tájait könnyed vonalak és elegancia jellemzi. A tárlaton szintén szereplő fehér alapon kék mázas, két osztású korsóján antik, a görög kerámiákra jellemző hatás köszön vissza.

Szabó Iván 1913. július 1-jén született Budapesten. Felsőfokú tanulmányait a Közgazdasági Egyetemen kezdte, valamint aktívan táncolt is: a Muharay, majd a Honvéd Népi Együttes vezetője, koreográfusa volt. Medgyessy Ferenc növendékeként 1939-ben kapott diplomát a Képzőművészeti Főiskolán. 1950 és 1981 között a Képzőművészeti Főiskola tanáraként is tevékenykedett. Hódmezővásárhellyel kialakult több évtizedes jó kapcsolat eredményeként halála előtt nem sokkal a városnak adományozta 70 plasztikáját, bronz, ólom szobrait és domborműveit, falfaragásait, valamint több száz grafikai művét. Munkásságát számtalan díjjal - kétszeres Munkácsy-díjas, Tornyai-plakettes, érdemes és kiváló művész - ismerték el.

A művészettörténész kifejtette, Szabó Iván személye Vásárhelyen jóval fontosabb, mint az országos művészeti életben. Az Őszi Tárlatok létrehozásában játszott szerepe mellett elévülhetetlen érdemei voltak abban, hogy Kurucz D. Istvánnal – akinek meghívására először 1937-ben járt az alföldi városban – együtt évtizedeken át összes főiskolai tanítványait elhozta Hódmezővásárhelyre, így alapozták meg a Képzőművészeti Főiskoláról kikerülő művészgenerációk vásárhelyi kötődését.